

hvormed de have udført det Arbejde, som de have ment med Rette tilkom dem.

Denne Post er anbefalet af den ærede Ordfører, og jeg skal ikke have noget imod, at Bardenfleth og Helsingør Lodseri faa disse Penge, saa at de kunne komme ud over Vanskelighederne, men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, at saadanne Sager i Fremtiden undgaas, at man ikke lader Statskassen yde Bidrag i Anledning af en Embedsmands ulovlige Færd, og at den nedsatte Kommission snart maatte gøre sig færdig, saa at Lodserne fik bedre Forhold at arbejde under end hidtil. Som Lodseriet er ført i de sidste 5—6 Aar, behøves der ikke mere en Bardenfleth til at være Overlods og desuden adskillige Embedsmænd paa høje Lønninger. Det er anerkendt og beklaget af Lodserne, at det er Bardenfleth, der regerer Lodseriet herhjemme. Andre kunne ikke komme til at arbejde ud over det, han kaster til dem og under dem.

J. Andersen: I Anledning af Spørgsmaalet om Flytning af Hinnerup Station vil jeg gerne sige et Par Ord. Jeg gør det, fordi jeg er opfordret dertil af Folk, der bo i denne Stationsby, og som finde, at der sker dem Uret, hvis man gaar bort fra det, der allerede er vedtaget i denne Sag. Det blev vedtaget for nogle Aar siden, at Stationsbygningen skulde flyttes over paa den østre Side af Banelinien, og den Gang var der, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, ingen, der fandt, at der var noget urigtigt i dette. Fra alle Sider var man enig om, at det var naturligt, idet man gik ud fra, at der her er ejendommelige Forhold til Stede som Følge af, at Ejeren af Jorden ikke har villet sælge saaledes, at der kunde bygges paa den vestre Side af Banen, men har villet sælge af Jorden paa den østre Side, hvorved der i Løbet af nogle Aar har rejst sig en Stationsby paa den Side, og de derboende Mennesker ere selvfølgelig stærkt interesserede i at faa Stationen over paa den Side. Naar det saa af de Mennesker, som bo paa den vestre Side længere inde i Landet, bliver gjort gældende, at der sker Uret overfor dem, maa man dog huske paa, at paa hvilken Side af Banen Stationen end kommer til at ligge, vil altid den ene Part skulle færdes over Jernbanelinien for at komme til Stationen. Om det bliver dem, som bo Øst for, eller dem, som bo Vest for, der skulle over Banen, synes mig ikke at spille nogen stor Rolle for Lovgivnings- og Bevillingsmagten.

Der var oprindelig udarbejdet to Planer til dette Forslag. Den ene var omtrent 30,000 Kr. dyrere end den anden og Stationen vilde efter denne komme til at ligge paa samme Side, som den nu ligger, og jeg tør antage, at disse 30,000 Kr. have spillet en Rolle ved Afgørelsen. Jeg ved, der har været drevet Forhandlinger om en eventuel Flytning og der er fremsat forskellige Projekter. Blandt andet har der været Tale om at bygge en Luftbro over Banen, hvorved Stationsbyens Beboere fik lettere Adgang til Stationen, end de have nu, og end det vilde blive Tilfældet, om den kom til at ligge paa den vestre Side. Men i saa Fald bliver Projektet jo endnu dyrere, og da antagelig Prisbilligheden har spillet en Rolle ved Afgørelsen, synes jeg, at en saadan Ordning ikke løser Spørgsmaalet. Jeg tror, man helst maa blive ved den Plan, som alt er vedtagen, fordi den, som sagt, er langt den billigste, og fordi de Mennesker, som bo ved Stationen, have Krav paa at faa Stationen lagt saa bekvemt for deres Indkøb som muligt, naar det da ikke gør Fortræd paa anden Maade. Men paa hvilken Maade man end ønsker Sagen ordnet, vil der altid ligge nogen Grundspekulation bagved. Jeg er ganske klar over, at de Mennesker, hvis Sag jeg i Øjeblikket taler, mene, at det er en Fordel for dem at faa Stationen lagt paa den østre Side paa Grund af den Grundværdistigning, deres Ejendomme ville faa derved. Men lige saa sikker er jeg paa, at naar der tales fra den anden Side, ere Motiverne ogsaa til Dels: Ønsket om at faa de vedkommendes Grunde til at stige i Værdi. Men jeg tør antage, at vi ere paa Vej til paa en rationel Maade at faa indført Grundværdiskat over hele Linien, saa at Samfundet, hvordan det end gaar med Stationen her, i Løbet af kort Tid vil faa Adgang til at tage de Grundværdistigninger, som det selv skaber ved Anlæg af Stationsbygninger.

Der er sagt adskillige store Ord om den Agitation, der er dreven der paa Egnen, men jeg tror, man har Ret til at gaa ud fra, at hvor der drives Agitation for Underskrifter, som det er gjort her, gaar man omtrent saa langt ud, som man kan komme. Man bruger maaske ikke altid de heldigste Midler, man søger paa en nogenlunde pæn Maade at faa det størst mulige Antal Underskrifter og den bedst mulige Motivering for sit Krav. Det samme har vist gjort sig gældende her fra begge Sider, og man er gaaet saa langt ud i Periferien som muligt for at faa Underskrifter, endog